

De Onderwijshervorming

Reeds spoedig na de kabinetswisseling, gevolg van den uitslag der verkiezingen, liepen er geruchten dat de drastische bezuiniging op de staatsuitgaven, welke de minister van Financiën voornemens was door te voeren, een overname van de reorganisatieplannen met betrekking tot het tandheelkundig onderwijs door het nieuwe kabinet, van de baan had gebracht. Immers in het betreffende Rapport van de Commissie van Advies stond duidelijk te lezen dat met de hervorming van de opleiding tot tandarts een aanzienlijke kapitaalsinvesteering was gemoeid als gevolg van noodzakelijke uitbreiding van bestaande en stichting benevens inrichting van eenige nieuwe gebouwen en laboratoria. Buitendien beteekende zulks jaarlijks terugkeerende meerdere uitgaven vanwege de daaraan verbonden uitbreiding van den staf van docenten en van het technisch en administratief personeel, alsmede vermeerderde exploitatiekosten voor al deze nieuwe en vernieuwde onderwijs-instituten.

Toen die geruchten aanhielden, verging het menigeen onzer aldus, dat hij in gedachten reeds afstand had gedaan van zijn verwachtingen ten aanzien van een principieele verbetering van de opleiding voor de naaste toekomst.

Een nieuw en weer hoopgevend gerucht heropende het oude perspectief toen verluide dat de minister van onderwijs het reorganisatieplan niet had afgewezen doch bezig was zich op de financieele consequenties te bezinnen. Dit gerucht heeft thans zijn bevestiging gevonden in de nota van wijziging op het ontwerp-Rijksbegrooting voor het dienstjaar 1946, welke op 3 October j.l. bij de Staten-Generaal is ingezonden. In deze nota wordt het betreffende artikel van de ontwerp-begrooting voor het loopende jaar verhoogd met een bedrag van f 123.000 voor de huisvesting van een tandheelkundig instituut te Groningen. Het is de toelichting van deze post die de voornemens van de Regeering ten aanzien van een reorganisatie aldus onthult:

„Ten einde aan de Rijksuniversiteit te Groningen de beschikking te verkrijgen over een gebouw, dat als tandheelkundig instituut gebedzig kan worden, ligt het in het voornemen het gebouw „Volonté”, Verlengde Heerenweg 189, aan te koopen, waarmede een bedrag van f 60.000 gemoeid is. Voor de herstelwerkzaamheden en de verdere inrichting van het gebouw is een bedrag van f 63.000 noodig. De aankoop van dit perceel is noodzakelijk omdat de tandheelkundige opleiding te Utrecht te zwaar belast is en overbrenging van een deel daarvan naar Groningen gewenscht is. Deze overbrenging houdt tevens verband met de voorgenomen reorganisatie van het tandheelkundig onderwijs. De uitgaven, verbonden aan deze reorganisatie, gepaard aan de overbrenging naar Groningen, worden voor de Rijksuniversiteit te Utrecht geraamd op f 1.300.000 en voor de Rijksuniversiteit te Groningen op f 1.190.000. De jaarlijks terugkeerende kosten bedragen voor eerstgenoemde universiteit f 160.000 en voor laatstgenoemde f 190.000. T.z.t. zullen hiervoor gelden worden aangevraagd. Aan collegegelden zal onderscheidenlijk f 36.000 en f 28.000 meer worden ontvangen.”

De redactie gevoelt behoefte om op deze plaats groote voldoening uit te spreken over het feit, dat ook de nieuwe Regeering, in het bijzonder de minister van Onderwijs, K. en W. overtuigd is van de noodzakelijkheid om een vernieuwing van de tandheelkundige studie tot stand te brengen, een hervorming waarnaar in onze kringen reeds zoo lang reikhalzend is uitgezien.

Het spreekt vanzelf, dat met een beslissing over de gevraagde gelden voor de vestiging van een tweede tandheelkundige opleiding te Groningen niet tevens een uitspraak wordt gedaan met betrekking tot een principieele wijziging van organisatie van dat onderwijs. Het mag voldoende bekend worden verondersteld, dat reeds veel vroeger plannen waren beraamd om een tweede opleidingsgelegenheid naast die in Utrecht te creëren. Deze plannen, eveneens met betrekking tot de Rijksuniversiteit te Groningen, waren reeds in vergevorderden staat van voorbereiding, toen zij door de overheidsbezuiniging, als gevolg van de economische wereldcrisis in het begin der dertiger jaren, weer werden ongedaan gemaakt. Sindsdien is vooral na de bevrijding door den overstelpenden toevloed van gegadigden voor de tandheelkundige studie de overvulling te Utrecht in een critiek stadium geraakt, zoodat aanneming van dit regeeringsvoorstel op zichzelf al voor het Tandheelkundig Instituut aldaar een aanzienlijke verlichting zal beteekenen.

Aangezien de Regeering echter nadrukkelijk verband legt tusschen de voorgestelde vestiging van een tweede opleidingsinrichting en de voorgenomen onderwijsvernieuwing mag gegronde hoop worden gekoesterd dat deze binnen afzienbaren tijd een tastbaren vorm zal verkrijgen.

De beslissing ten deze is nu nog aan de Volksvertegenwoordiging.